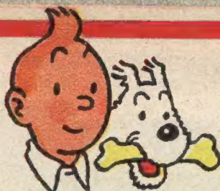

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG — 49

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

ONS VOLLEDIG VERHAAL :

DE NOREN GRIJPEN IN!

Tekeningen van R. Reding Tekst van Y. Duval

1942. Derde oorlogsjaar. In de laboratoria van de oorlogvoerende landen, zet men de atoomonderzoekingen dag en nacht voort. De geleerden weten, dat men met de atoomenergie een wapen zal kunnen smeden dat aan vernietigende kracht al het gekende zal overtreffen.

Alleen Deuterium of zwaar waterstof, dat in een zeer kleine hoeveelheid te vinden is in gewoon water, maakt het mogelijk een atoom uranium te splitsen. De enige fabriek, die zwaar waterstof voortbracht, was toen gelegen te Rjukan, in Noorwegen, en door de Duitsers bezet.

Te Londen maakt men zich over de gang van zaken ongerust...
De Duitsers drijven hun productie van zwaar waterstof nog op. Ik vrees dat ze over korte tijd in staat zullen zijn een atoombom te vervaardigen. Professor Tronjstadt, jij bent Noor, dus ken je het land en de streek veel beter dan wij, meen je dat het mogelijk zou zijn...
...De fabriek van Rjukan te saboteren ?

Ja, en ik ken enkele landgenoten, die samen met mij naar Engeland vluchtten, en niet voor een gevaarlijke opdracht terugschrikken !

En zo gebeurde het, dat op 15 October 1942, het commando « Swallow », bestaande uit twee officieren en twee onderofficieren van het Noors Leger in Engeland, op de bergen van Telmark neergelaten worden. Ze hebben de opdracht Londen iedere dag te melden wat er in de fabriek van Rjukan omgaat...

Van hieruit moeten we naar onze basis, op ongeveer 150 km., dicht bij de fabriek gelegen.
Met 240 kg. op de rug zal het geen gezellig wandelingetje worden !

We dragen eerst ieder 30 kg. een bepaald aantal kilometer ver en komen dan terug om nog ieder 30 kg. te halen...
Indien ik het goed snap, leggen we aldus 450 km. af !

Die sneeuw is vervelend ! Hij klontert onder de skies !
Ik ben nat tot op m'n hemd !
Niet ver van hier moet er een hut zijn, daar kunnen we even uitblazen !

Verduiveld ! Alle berghutten werden hier afgebrand! Tegenslag!

We mogen geen vuur maken... Ze zouden ons dadelijk in het oog krijgen !
En die duivelse post die niet wil werken !

Na een martelgang van veertien dagen, komen de vier witte spookgestalten eindelijk in een hut die min of meer bewoonbaar is...
Hier slaan we ons kamp op. We zijn trouwens niet ver meer van de fabriek. Tracht nu de radio in orde te maken en Engeland te krijgen !
Dat probeer ik nu reeds twee weken! Misschien gelukt het vandaag !

Ssst... Luister... Ik heb het ! Dat is het kenwijsje van radio Londen... Ba ! Het is alweer gedaan ! De accus zijn stuk, daar is niets aan te doen !

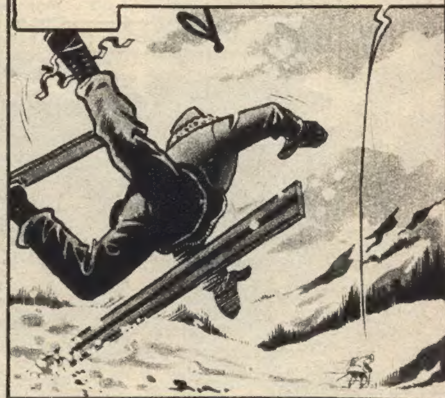

De volgende dag geeft Jens Roelsen, de leider van de groep, aan Claus Helberg, geboren te Rjukan, het bevel langs het Zuiden naar de stad af te dalen en bij een betrouwbaar landsman nieuwe accus te kopen.
Veel geluk, Claus, en kom spoedig terug !
En zeggen dat ik m'n huis zal voorbijkomen en niet eens m'n moeder mag gaan omhelzen !

Enkele minuten later verschijnt er, niet ver van daar, een Duitse patrouille...
Kijk eens, Hans, wat is dat daar ?

Claus heeft er geen vermoeden van dat hij opgemerkt werd, en glijdt de berg af...

Gelukkig heb ik een Olympisch skikampioen in m'n peleton ! Vooruit, Hans, grijp die kerel bij de kraag !

Vijf uren lang duurt de achtervolging! Dan wint de Duitser veld...
Verdraaid ! De Duitser haalt me in !

Oef, dat kon niet beter treffen ! Intussen heb ik de tijd te verdwijnen...

Goed, ik ben nog altijd in de juiste richting ! Ik moet er haast zijn geloof ik !
Handen omhoog !

Oef ! Hij kent de weg nog beter ! En hij maakt zich voor de drommel, nog gereed om te schieten ook !

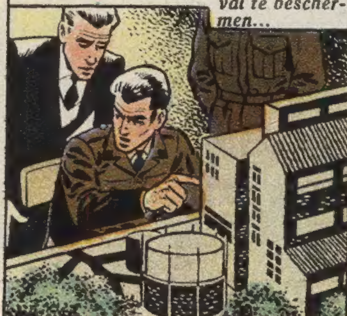

Héhé, maar je bent nog een beetje te ver om me te raken !

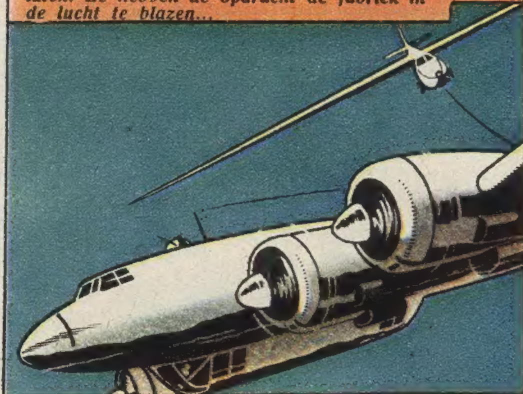

6 !... 7 !... Oef ! Je lader is leeg, vriend ! Het kan verkeren...

Nu ga ik je even op de hielen zitten !

De Duitser heeft geen munitie meer en de kogels van Claus fluiten rond z'n hoofd. Hij kan zich redden door ijlings de vlucht te nemen...
Nu ben ik er van verlost !

De volgende dag kan men, dank zij de nieuwe accus door Claus meegebracht, de radio herstellen. Het commando « Swallow » kan met Londen een verbinding tot stand brengen die niet meer zal onderbroken worden...

Met de inlichtingen die dag na dag overgemaakt worden, slaagt het geheim bureau van de « Combined Operations » er in, de fabriek van Rjukan in miniatuur op te trekken met al de versterkingen welke door de Duitsers werden aangebracht, om het gebouw tegen een eventuele aanval te beschermen...

Enkele weken nadien wordt er een Engels commando, bestaande uit 25 man, met een zweeftoestel dat aan een vliegtuig gehecht is, boven Noorwegen neergelaten. Ze hebben de opdracht de fabriek in de lucht te blazen...

Ik hoor motorgeronk. En dat precies op het aangegeven uur ! Ik hoop maar dat ze onze magnesiumtoortsen zien...
Neen, ze vliegen voorbij. Hoor, het motorgeronk klinkt al veel flauwer...

De Duitsers vermoeden dat er iets op handen is en verdubbelen hun waakzaamheid...

Het is December. Het commando « Swallow » heeft geen eten meer en ook geen brandhout. Bevend van koude, honger en koorts hebben de vier kranige Noren de indruk dat ze aan hun lot overgelaten worden...

In Duitsland wordt bekend gemaakt dat men weldra over een nieuw wapen met grote vernielende kracht zal beschikken...

Op 16 Februari 1943 ziet het commando « Swallow » zes vrijwilligers neerkomen. Het zijn zes Noren die over het nodige materieel beschikken om de fabriek op te blazen. Dat is de laatste, maar tevens de gevaarlijkste phase van de onderneming...

Elf dagen later dalen de Noren onverschrokken naar Rjukan af...

Schijnwerpers staan hier en daar opgesteld en werpen hun verblindende klaarte op de rotsen die hier steil afdalen. Stap voor stap komen ze vooruit...

De poort van de ijzeren omheining...
Snijd de draad van de alarmschel over en knip de ketting van het slot door...

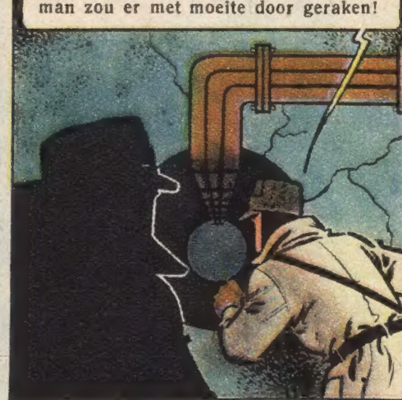

Hier staan we op het binnenplein. Opgelet, een schildwacht !

Boven een kolenvuurtje staan de Duitsers de handen te warmen. Ze vermoeden het gevaar niet dat boven hun hoofd hangt... Ze worden in een ommezien gevangen genomen.

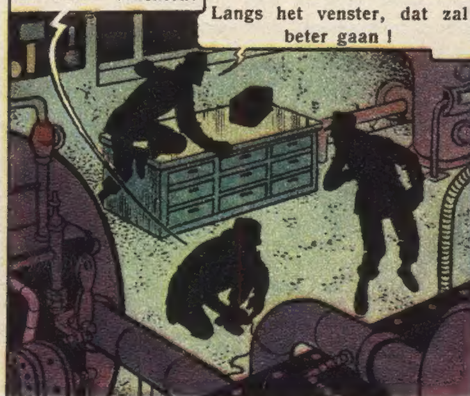
Ziezo, dat is klaar ! Nu vlug, want om de tien minuten komt de wacht hier voorbij !

Dat is de opening langswaar de electrische kabels lopen. Een heel mager man zou er met moeite door geraken!

Dat liep niet van een leien dakje !
Zeur daar niet over! We zijn er, dat is het voornaamste !

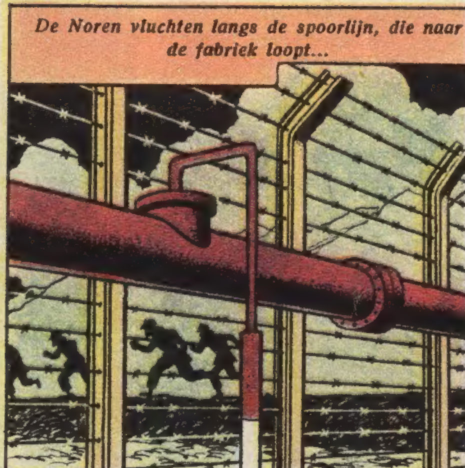

Het is klaar ! De ontploffingstoffen werden op de aangeduide plaatsen aangebracht... Ik ontsteek de lont... Vluchten!
Langs het venster, dat zal beter gaan !

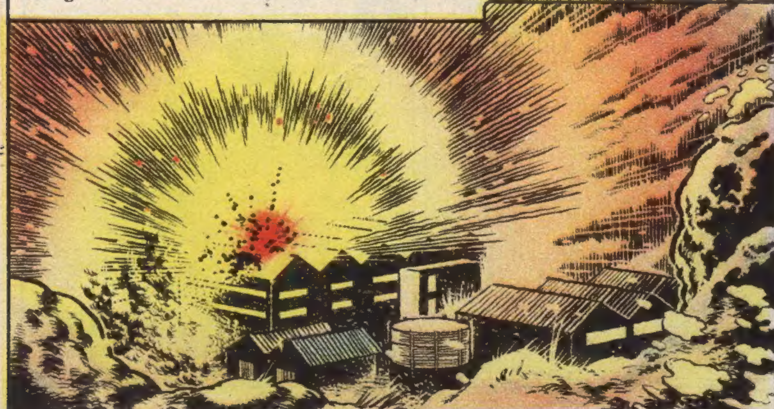
En nu terug naar de bergen, jongens ! Vlug, vlug !

De Noren vluchten langs de spoorlijn, die naar de fabriek loopt...

Nog drie seconden! Neerliggen, jongens!

Dan volgt er een vreselijke ontploffing... Vijftienhonderd kilo zwaar waterstof en een groot deel van de wapens, die daar gemaakt worden, gaan de lucht in...

Wanneer het commando « Swallow » weer in zijn basis is teruggekeerd, wordt de volgende bescheiden boodschap uitgezonden :
Hallo ! Hallo ! Hoor je me, Londen ? Hier « Swallow »... Opdracht uitgevoerd. Einde van de uitzending.
EINDE

IK BEN VERANTWOORDELIJK!

EEN lezer zond me volgend mooi verhaaltje: « Ik wandelde over het marktplein en zag hoe een grote hond een kleinere nazette. Het was maar spel en je kon het hen aanzien, dat ze er dol van genoten.

Ongelukkig liep er een oude man in hun speelruimte. Toen de honden kwamen aangestoven, kon hij zich niet tijdig uit de voeten maken en werd op de grond geworpen. En wat gebeurde er toen? De grote hond, die de val veroorzaakte, remde z'n vaart, kwam terug en zette zich naast zijn slachtoffer.

Hij wou aldus zijn excuses aanbieden, alles weer goed maken.

Is dat niet mooi », vroeg m'n lezer.

Dat is heel mooi temeer, daar men het gedrag van de hond onwillekeurig vergelijkt met dat van sommige mensen die, wanneer ze een ongeluk veroorzaakten, doodgewoon hun weg vervolgden.

Een mens is verantwoordelijk voor zijn daden. Wie als padvinder een groep leidt, weet wat dit betekent. Wanneer een jongen van veertien zijn broer van vijf jaar naar school brengt, weet hij dat hij er voor verantwoordelijk is. De sportieve jongen die zijn klas aanvoert in een voetbal- of basketbalcompetitie, voelt zich voor al zijn spelers verantwoordelijk. Hij is daarop fier en met recht en reden!

Kuifje

Hou je van dieren?

DE MEEUWEN VAN HET NOORDZEESTRAND

IEDERE morgen komen er voor ons huis een vijftal meeuwen kijken of ik brood gestrooid heb. Heb ik dat niet gedaan, dan blijven ze maar rondcirkelen met een oorverdovend gekrijs. Ik kom vlug buiten en strooi brood op de grond. Ze pikken vlug een hapje, stijgen weer op en duiken opnieuw om nog wat te krijgen. Voor hun lenigheid en hun sierlijke vlucht, sta ik iedere dag in bewondering. Als ze genoeg gegeten hebben, vliegen ze terug naar onze Noordzee.

Pieter Boyens, van Knokke aan Zee.

Schrijf ons welk album je wenst en we zenden het je!

Onze Brievenbus

FRANS COLSON, VAN LEMBEEK-BIJ-HALLE, stuurde me een gedicht in zes strofen getiteld « Het Land der Vrije Dieren ». Het is verdienstelijk werk en hij zou het graag in « Kuifje » gedrukt zien. Ik lees gaarne de verzen van onze lezers, maar het is niet de eerste maal dat ik moet verklaren, en met spijt wees er van overtuigd, dat we jammer genoeg geen plaats hebben om die in « Kuifje » af te drukken.

PIERRE FRANCO, GROTE STEENWEG, 12, GINGELOM, is reeds 17 en wou graag corresponderen met lezers van zijn ouderdom. Men mag rechtstreeks naar geïnteresseerde schrijven zo voegt hij er zelf aan toe, in 't Engels, Frans, Nederlands, en zelfs in 't Grieks en in 't Latijn! Ik betwijfel, of er veel correspondenten in de twee laatste talen zullen te vinden zijn... Ik wens je in ieder geval veel succes, Pierre.

MARC VAN LEDEBERG BIJ GENT, klaagt dat hij op een eerste brief geen antwoord kreeg in het blad. Ook deze keer kan ik zijn naam niet ontcijferen. Dank zij de hulp van Prof. Zonnebloem kon ik wel het adres lezen: Hundelgemse steenweg, 268. Ik kan je met plezier vertellen, Marc, dat in een van onze volgende nummers een proefrit met de « Opel Rekord » voorzien is. Hartelijk!

MARCELLE GRUDMAN VAN MAASEIK, die zopas lid geworden is van de Kuifje's Club, liet me weten dat zij al onze verhalen om ter mooist vindt. Dat is fijn!

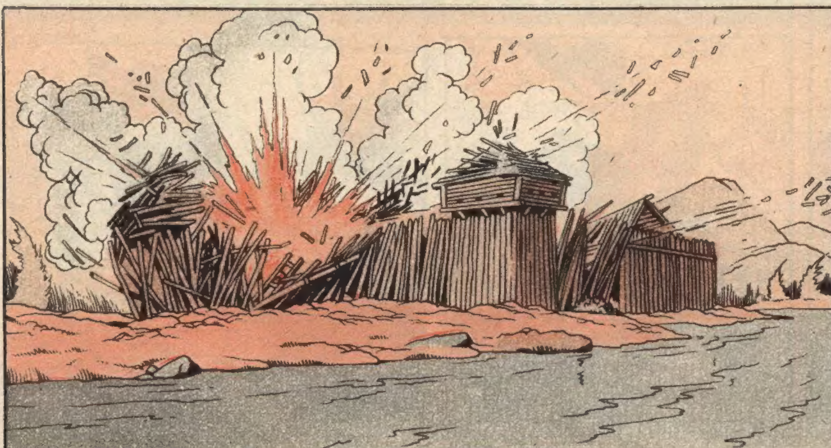
JAN VAN DER HEYDEN, VAN LEUVEN, heeft ons gefeliciteerd voor het vernieuwde « Kuifje ». Wanneer je naar de Imperiafabrieken wil schrijven, Jan, dan moet je als adres alleen vermelden: « Imperia, Nessonvaux » en dan komt je brief terecht. (Het ging hem niet om moto's, maar wel om de Engelse Triumph-auto.)

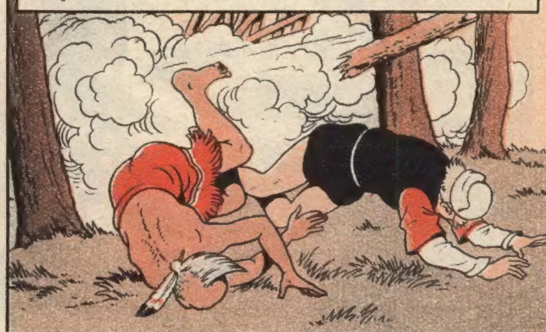
NIKEL VAN MARKE, VAN NAARDEN, HOLLAND, stelt vooral onze goede foto's op prijs. Het verhaal van Lambik vindt hij ook fantastisch. Hij betreurt dat de producten met Kuifje's bons alleen in België te krijgen zijn. Je geduld zal niet lang meer op de proef gesteld worden, beste vriend, binnenkort komen die ook op Nederlandse producten!

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit*: Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R.: 1909.16 — *Uitgever-Directeur*: Raymond Leblanc — Gedrukt in helio door: De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 190.334. Abon.: fl. 4 per kwartaal.

Tijl en Sluwe Vos hebben de springlading en de brandende lont kunnen plaatsen. Terwijl ze met hun kano afvaren, ontploft het fort...

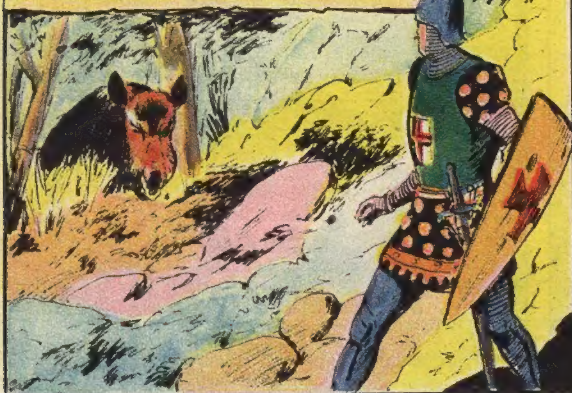

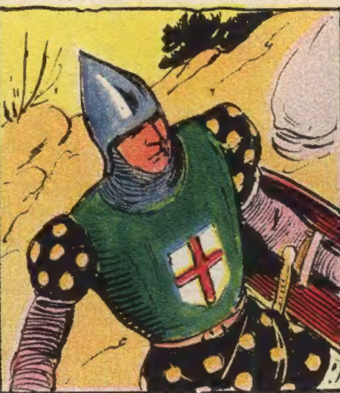

VOLGENDE WEEK, EEN NIEUW TEKENVERHAAL VAN WILLY VANDERSTEEN: 't PRINSKE

RIDDER ARNOUT

Arnout heeft de Turkse spion, die hem volgde, overwonnen en vervolgt zijn weg. In de vallei van Gorgoni wordt hardnekkig gevochten...

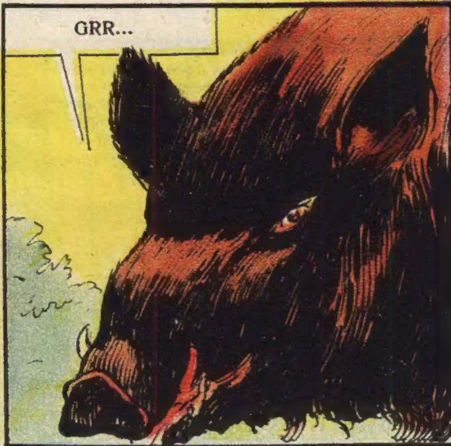

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

DE GEHOORZAME EZEL

HIER hebben wij eens iets nieuws en wel op het gebied der electriciteit. Eerst vragen wij een breinaald. We maken de breinaald aan het ene einde warm. Daarna steken wij het warme eind in een stukje zegellak. Nu heeft de breinaald een handvat, en wanneer wij bij het electriseren de naald nu maar alleen bij het handvat houden, dan blijft de electriciteit voor een geruime poos in de naald, daar ze dan niet langs onze vingers weg kan vloeien. Op dezelfde manier steken wij een gewone, grote naald met het oog in een stuk lak. Dan knippen wij uit een dubbel gevouwen stuk papier een ezeltje, zoals je op de tekening kunt zien en nu zijn de voorbereidingen klaar.

Het ezeltje zetten wij op de punt van de naald en maken daarna onze breinaald electrisch, door ze met een stuk bont of een droge flanellen lap te wrijven. Dan raken wij het ezeltje met de breinaald even aan. Als wij nu een klontje suiker naast de kop van de ezel houden, dan zal je zien, dat hij net als zijn grote broer onmiddellijk met zijn kop naar de suiker zal gaan. Als je het klontje op en neer beweegt, dan zal de ezel ook meedansen, en je kunt hem zelfs helemaal mee in het rond doen draaien. Het leukste echter is nog, dat wanneer je hem nu met de stok (breinaald) dreigt, hij zijn kop vlug van de stok zal afwenden. Hoe komt dat nu ? De stok en de ezel zijn met dezelfde soort electriciteit geladen en stoten elkaar dus af, terwijl het suikerklontje en de ezel geladen zijn met tegenover elkaar gestelde electriciteit, en elkaar aantrekken.

DE GELEERDSTE MAN VAN BELGIE

DAT is pastoor de Wit, van Hasselt, door iedereen « het pastoorke » genoemd. Die bijnaam bewijst, dat hij ondanks al zijn ezelsvellen een zeer bescheiden man bleef. Pastoor de Wit liep niet minder dan twintig jaar universiteit ! Hij begon er mee toen hij in een Waals dorpje pastoor werd. Zijn parochianen waren mijnwerkers en hij werkte zelf zes weken in de mijn om de arbeid en de arbeidsvoorwaarden van de mijnwerkers te leren kennen. Dan besloot pastoor de Wit hun lot te verbeteren. Daarom moest hij echter een heleboel kennis verwerven en hij trok resoluut naar de universiteit van Leuven en promoveerde er tot doctor in de rechten en licenciaat in de politieke en sociale wetenschappen. In Luik werd hij geneesheer en doctor in de wijsbegeerte en letteren, dan kwam de criminologie, de biologie, de geologie, enz., enz., er bij te pas, ten slotte promoveerde hij te Brussel tot scheikundig technisch ingenieur. Pastoor de Wit heeft alle Germaanse talen onder de knie, en kent Spaans, Italiaans en Russisch. Hij studeerde Hebreeuws, Arabisch, Sanskriet, Assyrisch spijkerschrift, Perzisch, enz., enz.

DE ZWEDEN LUSTEN GRAAG EEN BORREL

INDIEN men de statistiek mag geloven, drinkt men in Zweden, per persoon en per jaar vijf liter sterke drank. Dan volgen de IJslanders met 4,6 l. per jaar, de Amerikanen nemen de derde plaats in, hierna volgen de Fransen, de Engelsen en de Denen.

De Belgen drinken hoofdzakelijk bier : 120 liter per maag en per jaar ! De Engelsen nemen genoegen met 84 liter, de Denen met 67, de Amerikanen met 66, de Zwitsers met 44 en de Zweden met 24 liter per jaar.

De Fransen en de Italianen zijn de grootste wijndrinkers ter wereld. Ieder Fransman drinkt per jaar 95 liter wijn, de Italiaan stelt zich met 80 liter tevreden.

ONDERSTE BOVEN

Deze twee mannen zijn niet alleen acrobaten, maar ook knappe muzikanten. Ze herhalen hun nummer voor een Parijs' cirkus, en bewijzen dat men, spijts het spreekwoord, wel twee dingen terzelfdertijd kan doen.

JAN BREYDEL WAS GEEN SLAGER

HENDRIK CONSCIENCE leerde ons Jan Breydel kennen. Maar Conscience deed de geschiedenis soms wat geweld aan. Jan Breydel is voor ons nog altijd de ruwe aanvoerder van de slagers, die de mouwen opstroopte en de vijand met de bijl te lijf ging. In werkelijkheid was Jan Breydel een zeer voornaam burger die te paard op de Groeningekouter verscheen. In de Brugse stadsrekeningen van het jaar 1302 leest men het volgende : *Betaald aan Jan Breidel voor prijs van een paard verloren te Kortrijk, veertig pond.*

Alle rijke Bruggelingen, waren verplicht dienst te doen in de ruiterij met eigen uitrusting en rijdier. Er waren paarden voorzien van vijf categorieën, gaande van tien tot de luxedieren van veertig pond. Jan Breydel had dus een volbloed. Dat hij slager was, vindt men nergens.

Samen met de Coninck werdt hij tot ridder geslagen en zijn wapenspreuk luidde : *Breydelt u tonghe, oudt en jonghe.*

PARIJS BEZIT EERSTDAAGS EEN HELICOPTER-GARAGE

DE eerste elementen van een uitgebreid luchtwegennet werden een dezer dagen ingewijd op de Quai de Grenelle dit is n.l. een gebouw van zeven verdiepingen met een oppervlakte van 5.000 vierkante meter, waar bovenop een dakterras van 120 meter lengte komt als landingsterrein van helicopters. Er zullen verder een garage en een « service-station » zijn.

BIMBI IS EEN NETTE JONGEN

Jullie kennen Bimbi. Hij hield er aan de Kuifjeslezers te verzekeren dat hij een nette jongen is.

Daarom verzocht hij me deze foto's in ons blad te publiceren en onze lezers mede te delen dat hij zich ook wast !

Regelmatig zelfs. Eens om de drie maanden... Daarmee is meteen verklaard hoe het komt dat Bimbi soms in zijn dikke pels...

JEROOM VAN USSPERSCHIT

Verhaal van BONIFAAS
Geïllustreerd door R. MACHEROT

MOEDER USSPERSCHIT herhaalde het steeds aan haar zoon : « Je moet vriendelijk zijn. Met vriendelijkheid kom je het verst in het leven ! »

Maar Jeroom voelde daar niet veel voor. Hij was jongste klerk bij de zeer rijke en eerbiedwaardige procureur van Zilverzee en beweerde een « intellectueel » te zijn. Telkens z'n moeder haar spreukje afdreunde, antwoordde Jeroom lachend : « Ik heb meer vertrouwen in m'n benen » of « Ja, ver kom ik misschien wel, moeder, maar wie zegt dat het niet naar de galeien is ! »

In de winter van het jaar 1562 besloot Jeroom echter zijn houding te veranderen.

— Daar doe je goed aan, zoon. Wanneer die brave mijnheer Cornelius Gobersum, zo heette de procureur, het ziet, geeft hij je vast opslag. Ik durf er voor wedden !

Nu Jeroom wist wel beter ! Cornelius Gobersum werd niet ten onrechte de gierigste man van heel Zilverzee genoemd en Jeroom kon van die gierigheid ettelijke staaltjes ten beste geven. Toch beloofde hij z'n moeder de zeer eerbiedwaardige Cornelius Gobersum het ontbijt aan het bed te bezorgen...

★

Diezelfde dag nu zat Balthazar Pietermans, eerste klerk van Cornelius Gobersum, in de herberg « **In de volle Pot** » te praten met Lodewijk, de herbergier. Het gesprek liep over koetjes en kalfjes tot bij de procureur en het was Lodewijk, die op een gegeven ogenblik, zei :

— Die ouwe Gobersum is zo gierig, dat alleen Satan zou bekwaam zijn hem enkele duiten te ontfutselen !

Dat sloeg bij Balthazar Pietermans in als een bliksemslag, en hij ging dadelijk naar huis om er eens rustig over na te denken. Uren aan een stuk zat hij daarna op zolder te knutselen en te frutselen. Geen mens wist waarom of waaraan. Alleen Timoleon, de kater, was getuige van Balthazar's geheimzinnig gedoe en die heeft het nooit verraden...

★

Een ijskoude wind blies over de kaaien van Zilverzee en z'n gehuil joeg iedereen de bibber op het lijf. Enkele schaduwen slopen door de natte straten en het was zo donker dat Cornelius Gobersum, die anders van geen kleintje vervaard was, z'n kop introk en zijn mantel vaster om het lijf snoerde. Z'n stappen klonken hard en regelmatig op de natte stenen en het gaf hem een gevoel van veiligheid er naar te luisteren. Hé, wat was dat ? Liep er iemand achter hem ? Die stappen klonken net als de zijne... Wie mocht dat zijn ?

Cornelius Gobersum waagde het zich om te draaien en bemerkte een reusachtige, schrikaanjagende gestalte, gehuld in een zwarte mantel die openwaaide in de wind. Sprongsgewijze naderde de schaduw en onder de donkere vilthoed merkte de procureur een gezicht zo vaalwit als dat van de Dood van Ieperen...

— Cornelius Gobersum, zei de gedaante met een grafstem.

Cornelius Gobersum antwoordde niet. Z'n tanden klapperden, zijn knieën knikten, en zijn keel was als dichtgesnoerd...

— Cornelius Gobersum, hernam de stem, je bent te rijk, veel te rijk. Ik houd daar niet van ! Morgen schenk je duizend florijnen aan de éérste persoon die je na je ontwaken ontmoet !... Heb je me begrepen ? Zo je niet doet wat ik zeg, zul je rekenschap moeten geven aan Satan, mijn meester !

De reusachtige gestalte verdween en Cornelius Gobersum, klappertandend en badend in het zweet, strompelde voetje voor voetje naar zijn woning.

Toen Balthazar Pietermans zijn stelten weer op zolder verborg, speelde er een geheimzinnige glimlach om z'n mond en, Timoleon, de kater, knipoogde alsof hij het spel doorzien had...

★

De zon was nog niet boven Zilverzee gerezen, of Jeroom Ussperschit opende reeds de deur van het grote huis van de procureur. Op z'n kousenvoeten sloop hij naar de keuken, waar de koperen potten en pannen netjes op een rij te blinken stonden op de hoge kast. Jeroom ging op z'n tenen staan en trachtte er een te vatten maar, helaas, de koperen waterketel kantelde en viel pardaf op de smetteloze tegels... Nog geen minuut later stond Cornelius Gobersum met bleek gezicht in de keuken. Toen hij Jeroom, die zich in een hoek verborgen had, merkte, ademde hij verlicht.

— Kom hier, Jeroom, zei hij, en neem dit aan...

Meteen stopte hij de verbaasde klerk een zware beurs met zilveren florijnen in de hand.

De houding van Balthazar Pietermans heeft Jeroom nooit begrepen. Balthazar was altijd eerst op het kantoor (behalve die dag) en toen hij de zonderlinge houding van de procureur uit de mond van Jeroom vernam, viel hij bewusteloos. De volgende dag liet hij zich aanmonsteren en vertrok naar Indië. Nooit heeft men hem nog terug gezien.

★

De duizend florijnen waren de grondsteen van het groot fortuin dat Jeroom Ussperschit vergaarde. Oud, zeer rijk en zeer eerbiedwaardig hield hij er aan zijn kleinkinderen op de schoot te nemen en hen te vertellen over z'n jeugd en z'n nederig begin :

« ...en toen mijnheer Gobersum, die brave man, zag hoe vriendelijk ik voor hem was, was hij er zodanig door getroffen, dat hij me duizend florijnen schonk. Je ziet, lieve kinderen, vriendelijkheid wordt altijd beloond... »

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

IJzerhakker wordt door de soldaten nagezet. Verder dan de zoom van het woud wagen ze zich echter niet. Koenraad besluit een spion naar het domein van de Witte Ruiter te zenden...

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKST EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

De razende menigte sleept het lijk van Burchard Knap naar het galgenveld. Overal wordt het met de voeten getrapt en door zwaarden geschonden. ...Enige tijd later hangt het verminkte lichaam aan een galg, ten prooi van de kraaien...

Enige tijd later wordt de toren van de St Donaaskerk weer bestookt met pijlen en stenen. Van op veilige afstand zenden de belegeraars hun projectielen naar de Kerels...

(Wordt voortgezet.)

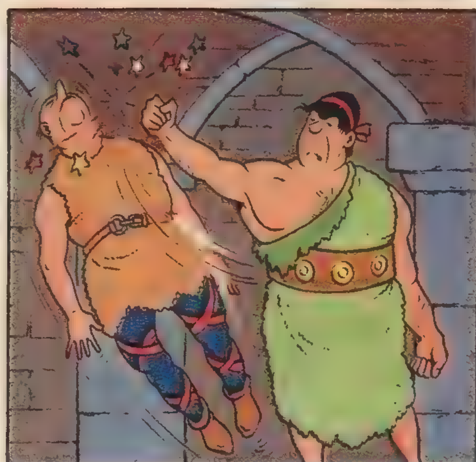
GOUD VOOR ROME

Van vogelvrijverklaarden verneemt Lambik dat er een revolutie zal uitbreken. Hij maakt zich klaar voor de kamp met Torocolos...

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

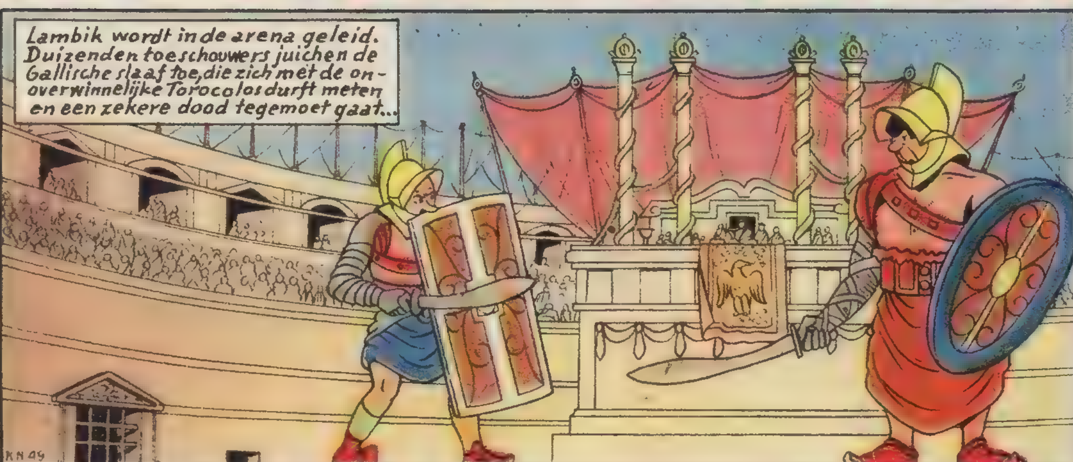

(Wordt voortgezet.)

Het avontuur van de 203

ROMAN DOOR A. FERNEZ - ILLUSTRATIES VAN REF

DRIE GENDARMEN OP EEN ZONOVERGOTEN STEENWEG

HET was zeer warm die dag. Op de provinciale weg nummer 12, die ten Noorden van Hyères (Var, Frankrijk) slingert, smolt het asphalt.

— Van hondsdagen gesproken, zuchtte gendarm Tremoux.

Het zweet tekende brede strepen op zijn uniform en zonder het stuur los te laten, wreef hij zijn handen beurtelings af aan zijn linnen broek.

Naast hem was brigadier Vallardon schuddebollend en met de kepi over de ogen getrokken in alle gemoedsrust ingedut.

— Bij veertig graden in de schaduw moet een mens op patrouille, vervolgde Tremoux, men mag waarachtig niet zeggen dat het de ideale temperatuur is!

Een beetje wrevelig omdat hij als enig antwoord een vaag instemmend gegrom kreeg, haalde hij de schouders op en wierp een blik in de achteruitkijkspiegel. Met enige bitterheid stelde hij vast, dat kapitein Gilliani, die op de achterste bank had plaatsgenomen, van de vreselijke hitte schijnbaar geen last ondervond. Het is waar dat Gilliani Korsikaan was en zo droog als een uitgeperste citroen, terwijl hij, Tremoux, neiging vertoonde rondbuikig te worden.

En terwijl hij aandachtig naar de weg keek die voor hem lag en over het land liep dat blakerde in de zon, zei de ongelukkige gendarm bij zichzelf dat sommige mensen van « savoir-vivre » absoluut geen flauw benul hadden! Die goudsmokkelaars ondermeer! Hadden ze geen andere maand dan Juli kunnen uitzoeken voor hun knoeierijen? De Zomer is er om te rusten, verdraaid! Dan neemt men vacantie! Men verveelt de steunpilaren van het gezag op dat ogenblik niet door hen te verplichten als bezetenen over snikhete, stoffige wegen te rijden!... Sedert drie weken waren al de gendarmen van het departement op de been. Indien het zo voortging, zou men weldra niets meer dan...

— STOP!

Brutaal uit zijn dromen gerukt, maakte brigadier Vallardon een sierlijke karpelsprong. Tremoux drukte kalm en zonder enige verbazing te laten merken, hard op de rempedaal.

— Draai om, vervolgde de kapitein, opgewonden, en leunde met zijn armen op de rug van de stuurzetel. Neem de kleine weg rechts, die we zo even voorbijgereden zijn. Ik had de indruk dat er daar een auto verlaten langs de baan stond...

— Tot je dienst, kapitein!

De manœuvre werd snel en nauwgezet uitgevoerd en deed de Franse gendarmerie alle eer aan. Gilliani had goed gezien. Een grijze « Peugeot » stond daar langs een boswegel op een tiental meter van de provinciale baan. Maar verlaten was die auto niet. Er zaten twee mannen op de voorste bank. Toen ze de auto van de gendarmen recht op zich zagen afkomen, bleven ze een ogenblik als versteend zitten dan brachten ze beiden eensklaps de hand achter de rug alsof ze iets verborgen. Dit gebaar was echter niet ontsnapt aan het adelaarsoog van Gilliani. Vooraleer de auto helemaal stilstond was de kapitein er al uitgesprongen.

— Dag, heren, groette hij terwijl hij de hand aan de kepi bracht. Mag ik even jullie papieren zien?

★

DE chauffeur, een grote kerel met krulhaar en een groot litteken op de rechterwang, glimlachte zuurzoet en reikte de kapitein een kiezerskaart. Het was op dit ogenblik dat Vallardon een kreet van verbazing uitstootte.

De brigadier, die de kapitein

In de kleine, zwarte oogjes van Gilliani schitterde triomf! Hij was er eindelijk in geslaagd een goeie greep te doen...

natuurlijk gevolgd was, had een vluchtige blik geworpen in de grijze wagen en had op de vloer, tussen de zetels vooraan en de achterbank, iets gezien dat in staat was een brave, eerlijke gendarm te verbazen: een vijftigtal bundels bankbiljetten van duizend... Naar schatting lag er daar een veertig à vijftig millioen!

— Verdraaid! fluisterde hij. Kapitein! Kapitein! kijk eens wat ik gevonden heb!

In de hand, die trilde van emotie, hield hij een pak bankbiljetten.

— Een fortuin!

Gilliani, die heel de scene zonder te verpinken gevolgd had, wierp het hoofd in de nek. Ondanks het feit dat hij Korsikaan was, sprak hij niet veel. Nu zag men alleen een triomfantelijke blik gloeien in z'n kleine, zwarte ogen.

— Het is niet nodig jullie papieren nog langer te onderzoeken, zei hij koel tot de inzittenden van de Peugeot. Mensen, die met zulke bedragen in hun auto rondrijden, drijven gewoonlijk een handel waar een luchtje aan is... De politie en de administratie van de douanen zullen jullie verklaring omtrent de herkomst van dat geld wellicht naar waarde schatten!

De twee smokkelaars zaten er als leeggepompt bij en Gilliani voelde dat ze de bezwijming nabij waren. Maar, ze wilden tot het einde toe, een grote mond opzetten.

— We zijn helemaal tot je beschikking, kapitein, zei de chauffeur terwijl hij de schouders ophaalde. Je wenst ongetwijfeld dat we uitstappen?

— Ja, zo is het.

Nadat hij er zich van vergewist had dat beide smokkelaars ongewapend waren, gaf hij Vallerdon het bevel zich aan het stuur te zetten.

De grote kerel met het litteken deed hij naast de chauffeur plaats nemen. Hijzelf zette zich met de tweede achteraan.

Gendarm Tremoux, die erg gelukkig was om die kleine halte in de schaduw, was niet eens van z'n zetel opgestaan. Hij volgde het schouwspel met belangstelling en veegde het zweet van z'n voorhoofd en nek.

— Je volgt ons op tien meter, riep Gillianni hem door het venster van de Peugeot toe. Zorg er voor dat er steeds dezelfde afstand tussen de wagens blijft!

— In orde, kapitein!

Een ogenblik later reden de auto's achter elkaar langzaam de weg van Hyères op.

★

HOE staat het met onze smokkelaars van weg nummer 12? vroeg Tremoux enkele dagen later aan Vallardon.

De brigadier stopte eerst rustig zijn pijp, trok er enkele malen aan met een zichtbare tevredenheid en antwoordde:

— Ze zitten. Men heeft ze naar Draguignan overgebracht. Och, we hebben er geen moeilijkheden mee gehad! Ze bekenden al dadelijk dat de negen en veertig millioen, die ze vervoerden, afkomstig waren van de verkoop te Marseille van een aantal goudstaven, aangekocht in Zwitserland...

— En de auto?

— De auto zal het lot delen van al de wagens van smokkelaars. Eerst hebben de douaniers er zich meester van gemaakt, dan hebben ze aan een expert gevraagd er z'n neus even in te steken. Een eenvoudige formaliteit, trouwens! Men kon vooraf weten dat er niet veel meer zou inzitten! Over een week of twee wordt de wagen te Toulon voor een appel en een ei verkocht. Eigenaardig dat niemand zulke auto's wil kopen! De mensen beelden zich in dat die auto's ongeluk aanbrengen en dat het genoeg is er in plaats te nemen, om je een hele boel onaangenaamheden op de nek te halen!

De brigadier schudde het hoofd en zei op een toon die zowel medelijden als misprijzen uitdrukte:

— De onnozelaars!

Wat brigadier Vallardon voorspelde kwam nochtans uit.

De grijze Peugeot van de twee smokkelaars werd, enkele dagen nadien, verkocht aan een jong Parijzenaar met vacantie en zou de nieuwe eigenaar meesleuren in een hele reeks fantastische avonturen.

Maar dat is de kern van onze geschiedenis en die vertellen we een volgende keer...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK:

PIERRE LAGADE DOET EEN KOOPJE

DE KUIFJE'S BON

GEBRUIK DEZE PRENTKAARTEN OM JE KERST- EN NIEUWJAARSWENSEN TE STUREN! JE VRIENDEN ZULLEN GELUKKIG ZIJN MET JE WENSEN EN MET JE PRENTKAART VAN « KUIFJE ».

PER REEKS VAN 5 KAARTEN IN MOOIE KLEUREN: 50 PUNTEN.

ONZE ANDERE GESCHENKEN

(OPGELET: deze lijst vervangt AL de vorige.)

- **Afdrukplaatjes KUIFJE:** zes reeksen zijn verkrijgbaar ... ... per reeks 50
- **Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT:** Acht mooie verhalen in kleuren. ... Per reeks van 50 prentjes 75
- **KUIFJE's WIMPEL:** drie kleuren 100
- **Chromo's ZIEN EN WETEN** — reeksen van ZES prachtige chromos. Zijn verkrijgbaar de reeksen: VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2; VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-1945), reeksen 1 tot 6; LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2; SPOORWEGEN, reeks 1; MARINE, reeks 1; AUTOMOBIEL, reeks 1 per reeks 100
- **De collectie DE ANTWERPSE DIERENTUIN:** 2 omslagen met 20 foto's in relief met SPECIALE BRIL. Per omslag 200
- **Portefeuille KUIFJE**, nieuw model 250
- **KUIFJE's Puzzle** op hout 500
- **Blokjesspel KUIFJE** 500
- **Speciaal abonnement op het weekblad KUIFJE** (tien nummers) 500

VICTORIA: Biscuits, chocolade, toffees.
PALMAFINA: CHOCOSWEET, INA, PRINSOR, PALMEX, KUIFJE's ZEEP.
MATERNE: Confituur en producten FRIMA.
HEUDEBERT: Beschuiten HEUDEBERT en HEUFRIA.
TOSELLI: Deegwaren.
FRANCO-SUISSE: CREME de GRUYERE, BLEUETTE, GOUDA en SKI.
VANDENHEUVEL: Tafelbier PILSBERG.
HORTON: Kruiden, azijnen, sausen, fruitsiroop.
PROSMANS: Siroop PROSMANS en PRINCE DE LIEGE.
KOLYNOS: Tandpasta's.
PANA: Bakpoeder, vaniljesuiker, maïsbloem, pudding.
KUIFJE: Het weekblad voor jongens en meisjes van 7 tot 77 jaar.

voortgezet.)

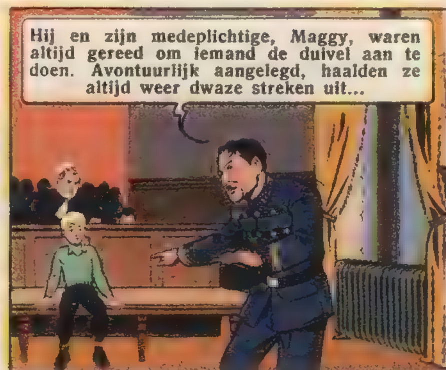
POM EN TEDDY

Tekst en tekeningen van Frans Craenhals

Teddy moet voor de rechtbank verschijnen. De advocaat van Cahin valt de jongen heftig aan, doch de president onderbreekt de rede van de advocaat en geeft het woord aan Teddy...

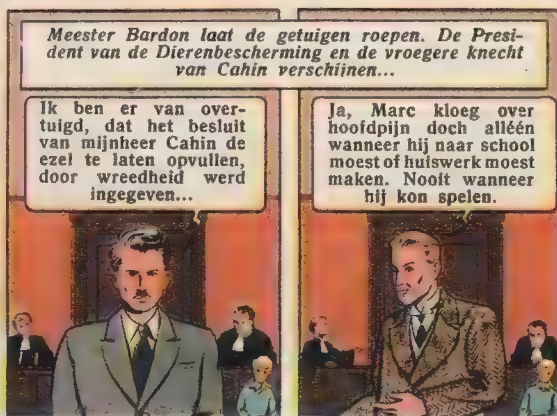

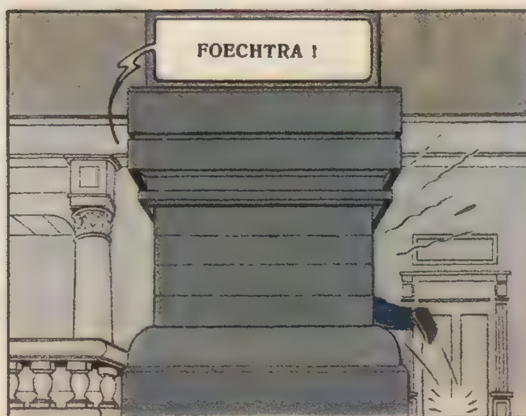

(Wordt voortgezet.)

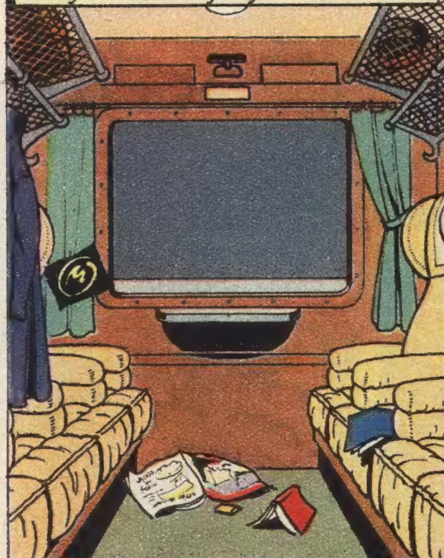

HET GELE TEKEN

Daar men de ontvoering van Septimus vreesde, brachten Blake en twee detectives hem per trein naar een bestemming ver buiten de hoofdstad. Doch onderweg, te midden in het veld, stopte de trein. Niemand kent de reden...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

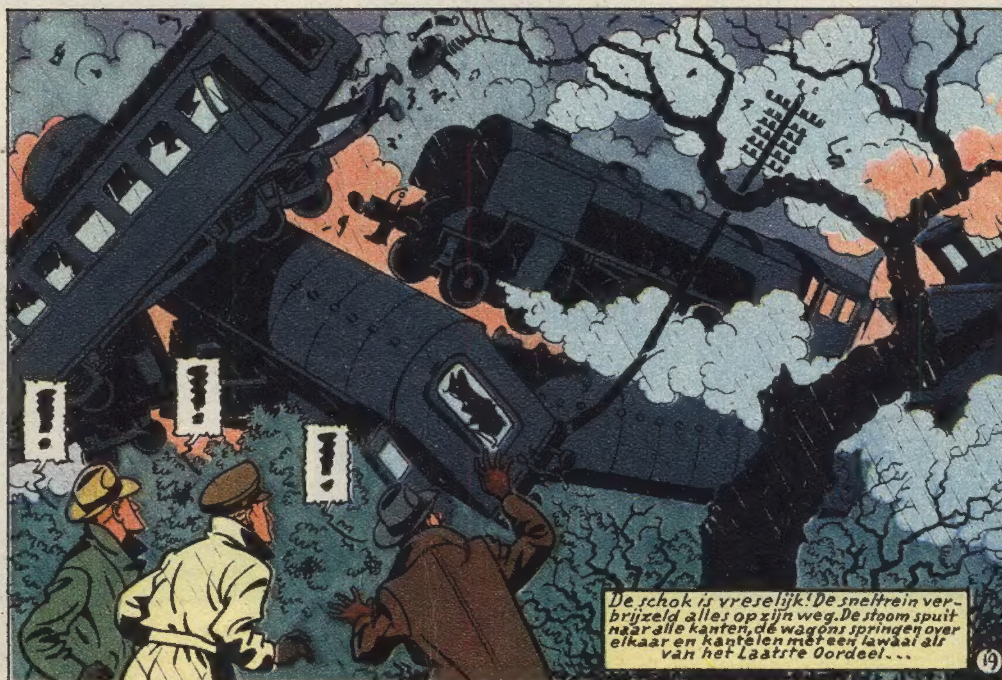

(Wordt voortgezet.)

HET ZEEHONDENEILAND

Andy is er in geslaagd Dudley op het droge te trekken. Mark kon de sleutel van de handboeien grijpen en ze losmaken. Hij doofde het vuur en nam Dudley gevangen. Een onbekende nadert het kamp...

145

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE op reportage

ZO MONTEERT MEN EEN AUTO

Mr. Pardon.

ONLANGS hebben we een bezoek gebracht aan een automontagefabriek. De meeste auto's die je ziet rijden komen niet helemaal afgewerkt uit het buitenland, maar worden in enorme kisten verpakt langs de Antwerpse haven naar de Belgische fabrieken gezonden, die zich gespecialiseerd hebben in het monteren van de onderdelen en de afwerking.

Wat is eigenlijk het voordeel van het monteren van die buitenlandse wagens in eigen land? Deze montages hebben doorgaans een dubbel voordeel: ten eerste bezorgen ze arbeid aan honderden gespecialiseerde werklieden en noodzakelijker wijze moet men dan ook beroep doen op Belgische onderdelen die goedkoper in eigen land zijn dan in de vreemde, o.m. de stof waarmee de zetels bekleed worden. En het tweede voordeel is, dat in de meeste gevallen de prijs kan gereduceerd worden, omdat men op de losse onderdelen die uit het buitenland ingevoerd worden, veel minder tol moet betalen dan op afgewerkte wagens, die geen arbeid aan Belgische werklieden bezorgen en geen Belgische produkten nodig hebben.

Zo ziet een montageketting er uit.

WE hadden ons tot de directie van de Imperiafabrieken gewend om de toelating te krijgen hun fabrieken te bezoeken en er een reportage over te maken. De directie gaf ons die toelating en de productieleider als gids. We hoorden gauw dat deze geen Frans sprak zoals de Luikenaars, en vermoedden dat hij van Vlaamse afkomst was.

Inderdaad, mijnheer Pardon (de naam klinkt Franser dan 's mans taal) is een Vlaming, en nog wel een Leuvenaar. Zohaast hij verneemt dat we ook liever Nederlands spreken, voelt hij zich onder vrienden. En we vernemen van hem alles wat we willen weten. Hij heeft ons heel de fabriek rond geleid, zijn eigen *curriculum vitae* in het vak verteld en zelfs de plannen van de nieuwe wagens getoond. En dat is wel een grote blijk van vertrouwen : aan journalisten nieuwe plannen tonen, waarvan ze niet mogen spreken ! De bekoring is daarna toch zo groot om met een primeur uit te pakken. Maar een woord is een woord.

DE MONTAGE

MIJNHEER PARDON toonde ons achtereenvolgens de grote kisten die per camion aan het station afgehaald worden. Ze kwamen van de Engelse fabriek, die ze over Antwerpen, per spoor naar Nessonvaux stuurde. Alle metalen onderdelen zijn met een speciaal soort vet ingewreven dat hen behoed tegen het roesten. De eerste bewerking die de onderdelen ondergaan wanneer ze uit de kisten komen is een goed bad dat hen van het vuile vet ontdoet. Daarna wordt het koetswerk gemonteerd, stuk voor stuk. Dan krijgt het geraamte een eerste laag verf tegen het roesten en een mooie kleur die in een speciale hermetisch gesloten oven gebakken wordt. Eéns uit die oven, wordt het koetswerk verder afgewerkt, de zetels worden er in geplaatst en bekleed, het instrumentenbord wordt aangebracht. In één woord, de wagen wordt helemaal afgewerkt op één onderdeel na, het belangrijkste : de motor. Die wordt er op het laatst ondergeschoven. Samen met het hele onderstel en de wielen. En dan kan de wagen de fabriek op eigen kracht verlaten voor de proefritten.

Johan de BRABANDER.

Voor ieder werkje is er een gespecialiseerd arbeider.

Het schilderen gebeurt met een « pistool ».

Aan het eind van de ketting wordt de carrosserie op de wagen gemonteerd.

MAAK FOTO's MET EEN FLASH

Foto genomen met een flashlamp in het Kuifjestheater te Brussel.

DE fotoliefhebber is blij als de zon schijnt want hij denkt : « Vandaag haal ik m'n fototoestel uit en maak enkele fijne kiekjes ! »

Maar de zon schijnt niet iedere dag en er zijn zoveel prettige toneeltjes te fotograferen in de huiskamer : je broers of zusjes bij hun spel, je vader met z'n krant en je moeder in de keuken. Om daar te kunnen fotograferen moet je flashlampjes gebruiken.

Eerst moet je nagaan of er op je apparaat een synchronisator staat en dat kan je vragen in de winkel waar je je toestel hebt gekocht, of bij eender welk handelaar in fototoestellen. Vele fototoestellen hebben een synchronisator en dit maakt het werken met een flash zeer makkelijk.

Vraag als geschenk een flashtoorts die op je apparaat past. Zo een flashtoorts bevat een of twee batterijen die de flashlamp ontsteken. Dus heb je ook flashlampen nodig ! Een speciale film hoef je niet te hebben, diegene die je gewoonlijk gebruikt om met daglicht te fotograferen gaat best.

Met een flash kan je fotograferen wanneer en waar je wenst, doch ze zal vooral binnenskamers van pas komen. En welk « beeldenjager » wenst niet enkele kiekjes van de woonkamer te bezitten vooral van gezellige Kerst- en Nieuwjaarfeestjes !

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

In de grote fabriek van Sbrodj wacht iedereen vol angst op de komst van de maanraket. Men vreest het ergste. Plotseling roept iemand...

Hoera! De hulpmotor slaat aan! Ze zijn gered! Over een twintigtal minuten zal de raket landen!...

Hopen we maar dat ze nog leven!

Op het vliegveld wacht men intussen met kloppend hart op het verschijnen van de maanraket aan de hemel...

Daar is ze! Daar is ze!

God!... Dáár!... Kijk!... Een auto rijdt op de startbaan!...

Verduiveld! Het is de auto van mijnheer Baxter! Ze hebben de raket niet zien afkomen... Ze zullen ze op het hoofd krijgen! Platgedrukt of... geroosterd worden!...

Vlugger, chauffeur! We moeten in veiligheid zijn voor de raket aankomt!

Vreselijk! De raket! Stop, chauffeur, stop!

TSiiiii

(Wordt voortgezet.)